

чисто облѣченъ, съ единъ тѣжакъ чувалъ натоваренъ на гърба, и въ ржж-тж си дибелъ чепать кривакъ (тояга), гръгна единъ день да отиде отъ едно село въ друго. Врѣмято бѣше лятно, и той день имаше прѣвъсходна жега. Добрий нашъ пѣтникъ като вървя доволно часове, намира се внезапно (*) у единъ честж дубрж.

Напразно ся трудяше да ъж прѣтмине, и въйстинж слѣдъ малко изгуби правя пѣть, и ся скыташе тукъ тамъ загубенъ, най-послѣ не можеше да наиде никаквы дыри на нѣкож стжпж, чрѣзъ кои-то като ся поведе, да излѣзе отъ толѣози досадна дубрава за него. До толѣова слѣнце-то приближаваше да заиде задъ ближнж-тж горж, и добрий ни Алдрѣй, като бѣше ся почти отчаялъ, съ глѣдва отдалече колоколня (камбанарія) на единъ малка черквицж, что ся глѣдваше надъ тымны-т тополы (*).

(*) Хапансжсь.

(*) Тур. севле-аадни—елха.